

504

B 162

GE

JES

Ged

5162
w
CHRIST-DAGH,

Ofte

2000 342
GEBOORTE-DAGH

Onses Heeren

JESU CHRISTI.

Gedruckt in 't Jaer onses Heeren 1674.

IT

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and includes the words "GEBBOORTEN" and "JESU CHRISTI".

(3)

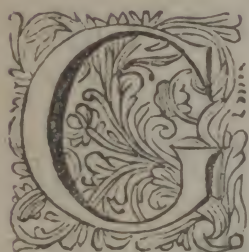
CHRIST-DAGH

Ofte

GEBORTE-DAGH

Onses Heeren

JESU CHRISTI.

Odt-Sone die van eeuwigheyde,
Hebt uwe Selbstandigheyde,
Die met den Vader en den Geest,
Zijt Godt van eeuwigheydt geweest
Eenvoudigh, maer die in der tijde

Een ware Mensch geworden zijt,
En sulcks ons Godt en Bloedtverwant,
Ons voorspraeck en ons Onderpant.
O! diepe Wijsheyde, Ziele-lust,
Des Levens Hoop, der Dooden Rust,
Der Eng'len Vreught, der Joden Eer,
Der Heyd'nen Light, der beyder Heer,
Der Duyv'len Schrick, der Hellen Dwangh,
Geeft ghy doch dat dit Rijm-gesangh,
O! Waerheyde, en ô! Levens Licht,
Mocht U ter eeren zijn gesticht,
Tot heug'nis van dien wonder-dagh,
Dat 's menschen oogh sijn Schepper sagh,

A 2

Dat

Dat d'omtreck van een Suygeringh,
 't Oneyndigh Wefen Godts omvingh.
 Hoe? Godtheyds uytgedruckte Beelt,
 't Oneyndelijcke onverdeelt,
 Heeft dat fijn Volheyd onbekroont,
 Een Menschlijck Lichaem ingewoont?
 Die Hem'len Hemel heeft voor Throon,
 En eeuwigheyd heeft voor een Kroon,
 Wiert hy die 't alles fchiep en draeght,
 Een Mensch geboren uyt een Maeght?
 Wierdt ghy geboren in der tijdt,
 Die Godt van tijdt en eeuwen zijt?
 Het is een ergernis voor den Jo'on,
 Te feggen: Jesus was Godt-Soon.
 Het fchijn' een dwaesheyd sonder reën,
 Voor 't groote Room' en wijschs Atheen,
 Maer die door Goddelijck onderscheyt,
 Den Heere Christ is ingeweyt,
 Gelooft het door geheyme kracht,
 Van Godes Geest hem toegebracht.
 Verwondert Sondaer en verdwijnt,
 Bepotter dien het dwaesheyd fchijnt,
 Godt wrocht een werck in 'taerfche dal,
 Dat vlees noch bloedt begrypen fal,
 De Priester met ontstelt gelaet,
 Verscheur' fijn Rock en Kerck-gewaet.
 De Rechter van het Rooms gebiet,
 Bepot' de Waerheyd dien hy fiet,
 Maer

Maer 's menschs geheylighde vernuft,
 Verstaet daer 's Werelts wijsheyd sult.
 't Verstant gepaert met nedrigheyd,
 Baert kennisse ter zaligheyd,
 Dat Sterre-licht, die Morgelingh,
 Verscheen den wysen Vreemdelingh,
 't Wierdt kondt den Herderen op 't Velt,
 En Visschers hebben 't ons vertelt,
 Terwijl de Vorst uyt Edumé,
 De Hyprocrietsche Pharisé.
 Terwyl de groote Joodtschen Raet,
 Op eygen macht en wijsheyde staet.
 Het vlacke Velt, het lage Dal,
 Zijt Godt, dat hy verhoogen sal,
 Want houdt sijn eere als geterght,
 Van Heuv'len, en het trots Geberght,
 Wat sich verheft wert neergespreyt,
 De Grontleer is sachtmoedigheyt.
 Laet roemen 't nedrigh Bethleém,
 In spijt van 't groot Jerusaleem,
 Sy was de Voester-Stadt van 't Kindt,
 Die Duyvel, Doodt en Hel verwindt,
 En die ten Oordeel werdt verwacht,
 In volle Goddelijcke macht.
 De Mensche-dracht was gansch geringh,
 De Moeder teer, een eenelingh,
 Die Vader hief was in 't gestel,
 Een Timmerman of sijn gesel.

Maer swijght vernuft en zijt bedaert,
 Een Maeght die droegh een Maeght die baert;
 Geen mensche wil geen Manne-kracht,
 Godts Geest heeft dit te weegh gebracht,
 Dit Schepsel lagh wel in de krib,
 Met lapp' en luoren om de rib,
 Terwyl het Eng'len Heyr singht,
 Dat 't over Aerd' en Hemel klinght,
 Ey! fiet wat een geringh verthoon,
 Een stille Moeder met haer Soon,
 Geleyt door Joseph by de handt,
 Een Tortelduyffsche Offerhandt;
 Maer Simeon omhelst en vast
 Dit Hemels Kindt, dij wonder Schar,
 Roemt dat hy is de Zaligheydt,
 Voor Jood' en Heyden toebereydt.
 Des' was de Buyck-vrucht van de Vrouw,
 Die Satans breyn vertreden souw;
 In welck dat all' Geslacht op Aerd',
 Met Godt in Vrede is gepaert,
 Wiens heerschappy ter rechterhant
 Van Godt sijn Vader is geplant,
 Door welck dat alle werelts Macht
 Bestiert wert, en daer heen gebracht,
 Dat niets bewege by geval,
 't Zy 't minste, 't zy het groote Al.
 Dit was van Eeuwigheydt bedacht,
 In hoope Eeuwen langh verwacht,

Dat

Dat 't eynde van der Eeuwen tijde,
 Beseten werdt in Eeuwigheyde.
 Godt breyden 't Manna over d'Aerd,
 Gelyck een reym, en 't wierdt gegaert,
 Tot 's Volcks Spijs en dagelijckx Broodt,
 Doch die beslotent met de doot:
 Maer die dit Broodt, dit ware Man,
 Die 't leven geeft en 't voeden kan,
 Dat van den Hemel nederdaelt,
 In macht en wijsheyt onbepaelt,
 Wie door 't Geloof dit Broodt geniet,
 Gaf hy de geest hy stierf niet.
 De Put die Jacob delven dee,
 Voor eygen dranck, en voor sijn Vee,
 En voor het Volck van sijn gebiet,
 Was huys-gerief en verders niet;
 Maer soo oyt geest'lijck dorre Longh,
 Gelaest wiert uyt dees levens Sprongh,
 Dien sal 't voor hert en voor sijn brijn,
 Een Bron ten eeuwich Leven zijn.
 Ontnevelt Heer doch ons verstandt,
 Schryft in ons hoeft met eygen handt,
 Des' wetenschap, die alle maet,
 Van 's menschs begriip te boven gaet,
 Oock buyght ons wil en ons gemoet,
 Dat d'een 't verstaet, en d'ander doet,
 Op dat de Waerheyden ons Plicht,
 In ons soo mogen zijn gesticht,

Als

(8)

Als een deught sonder onderscheyt,
In kennifs' en gehoorfaemheydt,
Bepaeltse beyde in 't Geloof,
Op dat 'k niet werd' mijn selfs roof,
Want eyge deught en waerdigheydt,
En Phariseeschs rechtvaerdigheydt,
Versmelten voor Godts Recht-gericht,
Als Icaers Vlerck en Was-gewricht.
Roept uyt, ghy nieuw Jerusaleem,
Verheft met macht die Pinxter-stem,
Die tongh gelijk een gloeyent stael,
Spreeck' voor het volck van alle tael,
NU IS VERVULT HET WONDER-LOT,
SIET ISRAEL HIER IS U GODT.

E Y N D E.

